

Întrebarea preliminară

Noțiunea de ambalaj, astfel cum este definită la articolul 3 din Directiva 94/62/CE, modificată prin Directiva 2004/12/CE ⁽¹⁾, include „mandrinele” (rulourile, tuburile și cilindrii) pe care sunt înfășurate materiale flexibile, precum hârtia, folia de plastic, vândute consumatorilor?

⁽¹⁾ Directiva 2004/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile din ambalaje (JO L 47, p. 26, Ediție specială, 13/vol. 43 p. 337).

Acțiune introdusă la 26 iunie 2015 – Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-314/15)

(2015/C 294/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: O. Beynet și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a asigurat tratarea secundară sau echivalentă a apelor urbane reziduale provenind din 15 aglomerări cu un echivalent-locuitor cuprins între 10 000 și 15 000 pentru toate evacuările în afara zonelor sensibile, respectiv un echivalent-locuitor cuprins între 2 000 și 10 000 pentru toate evacuările, în apele dulci și în estuare, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (3) din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale ⁽¹⁾.
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea sa, Comisia reproșează Republicii Franceze faptul că nu a pus în aplicare în mod corect, în 15 aglomerări, prevederile Directivei 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale.

În temeiul articolului 4 alineatele (1) și (3) din Directiva 91/271/CEE, aglomerările al căror echivalent-locuitor (EL) este cuprins între 10 000 și 15 000 pentru toate evacuările în afara zonelor sensibile, respectiv un echivalent-locuitor cuprins între 2 000 și 10 000 pentru toate evacuările, în apele dulci și în estuare, trebuiau să fie echipate cu sisteme de colectare, iar apele reziduale trebuiau să facă obiectul unei tratări secundare sau al unei tratări echivalente cel târziu până la 31 decembrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Luxemburg) la 29 iunie 2015 – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/État du Grand-duché de Luxembourg

(Cauza C-321/15)

(2015/C 294/51)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Pârât: État du Grand-duché de Luxembourg

Întrebarea preliminară

Articolul 13 alineatul 6 din Legea modificată din 23 decembrie 2004 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, în măsura în care permite ministrului competent să solicite restituirea fără compensație totală sau parțială a cotelor alocate în conformitate cu articolul 12 alineatele 2 și 4 din aceeași lege, dar neutilizate, este conform cu Directiva 2003/8[7]/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului ⁽¹⁾, și mai ales cu economia sistemului de comercializare a cotelor prevăzut în directiva menționată, această întrebare incluzând pe aceea privind existența efectivă, iar, în caz afirmativ, calificarea restituirii cotelor alocate dar neutilizate, precum și pe aceea a unei eventuale calificări drept bunuri a unor astfel de cote?

⁽¹⁾ JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 2 iulie 2015 – TDC A/S
mod Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet**

(Cauza C-327/15)

(2015/C 294/52)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TDC A/S

Pârâți: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2002/22/CE din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (denumită în continuare „Directiva privind serviciul universal”) ⁽¹⁾, în special articolul 32 din aceasta, se opune adoptării de către un stat membru a unor norme care nu permit unei întreprinderi să formuleze o cerere împotriva unui stat membru în vederea recuperării separate a costurilor nete ale furnizării de servicii suplimentare obligatorii, care nu sunt incluse în capitolul II din directivă, în măsura în care profiturile întreprinderii rezultate din alte servicii, care sunt incluse în obligația de serviciu universal a întreprinderii potrivit capitolului II al directivei, depășesc pierderile legate de furnizarea unor servicii suplimentare obligatorii?
- 2) Directiva privind serviciul universal se opune adoptării de către un stat membru a unor norme potrivit cărora întreprinderile au dreptul la acoperirea de către statul membru a costului net al furnizării unor servicii suplimentare obligatorii care nu sunt incluse în capitolul II din această directivă numai în cazul în care costul net constituie o îndatorire nejustificată pentru întreprinderile în discuție?